

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ vsilja:

v Ljubljani na dom dostavljajo:

celo leto	K 24—
pol leta	12—
četrt leta	6—
na mesec	2—

v opredeljenih prejemih:

celo leto	K 22—
pol leta	11—
četrt leta	5-50
na mesec	1-90

Dajati naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knjižna ulica št. 1, (1. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izkušnja vs. k dan zvečer izročeni nedelje in praznike.

Inserat vsakega: petdesetgledni pošt vreden na enkrat po 14 vrn., na dvakrat po 12 vrn., na tretji ali večkrat po 10 vrn. Pri vsaki inserciji po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročila, roknametja, inserati itd. to je administrativno stvari.

Povsemna številka vsake 10 vinarjev.

Na plačilo naročila brez izteka roka vplačane naročnine se ne obrač.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

„Slovenski Narod“ vsilja po pošti:

na Avstro-Ogrsko:

celo leto	K 25—
pol leta	12—
četrt leta	6-50
na mesec	2-30

na Nemčijo:

celo leto	K 26—
za Ameriko in vse druge dežele:	K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži na odgovor dopisnica ali znamka.

Upravištvu: Knjižna ulica št. 1 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 35.

Škof Jeglič ne pojde v Ameriko.

Ljubljanski škof se je bil nametil, napraviti potovanje v Ameriko. Ta njegov namen se gotovo ni rodil iz želje, spoznati ameriške razmere vobče ali seznaniti se z jako liberalnim katolicizmom v Združenih državah. Ne; ljubljanski škof je hotel le obiskati slovenske rojake, ki si s trdim delom služijo kruh onkraj »velike luže«, bržčas, da jih »utrdi v veri«, kar je sploh dobičkanosno in da med njimi nabere kaj denarja za svoje popolnoma nepotrebne zavode v St. Vidu.

Skofov namen, obiskati Ameriko, je bil popolnoma resen. Avstrijski konzul v Novem Yorku, naš rojak dr. Schwegel, se mudi sedaj v Evropi. Škof Jeglič se je do njega obrnil in ga je prosil, naj mu sestavi načrt za potovanje po Ameriki. Dr. Schwegel je škofu seveda rad storil to uslugu in je pisal v New York in najbrž še v druge kraje ter storil kar je bilo mogoče, da bi bil škof primerno lepo sprejet v Novem Yorku in sploh povsod, kamor je nameraval priti.

Slovinci v Ameriki so se uprli škofu obisku. Brez ovinkov so povedali, da ne marajo, da bi jih ljubljanski škof obiskal in med njimi nabiral denar za svoje zavode ter delal tam propagando za politično stranko, katere blazni fanatizem se vsakemu količjak prosvitljenemu človeku le stidi.

Ameriški Slovenci so javno nastopili proti škofu obisku. Ko bi se bili uprli samo posvetnjaki, bi se škof Jeglič pač ne bil dosti zmenil za njih ugovore. Škof Jeglič je trdovratno do skrajnosti in nepristopen vsakemu argumentu.

Toda uprli se škofu obisku niso samo lajki, uprli so se mu slovenski duhovniki v Ameriki. Župnik gospod Smolej je jako energično nastopil proti obisku škofa in javno obodil njegova politična prizadevanja ter njegov namen, nabirati med ameriškinimi Slovenci denar za zavode. Takisto kakor župnik Smolej, je sedila večina slovenskih duhovnikov v Ameriki in brez dvoma so to dali vedeti ljubljanskemu škofu tako energično, da je moral škof Jeglič kapitulirati.

Dne 13. julija je konzul dr. Schwegel brzojavno sporočil v New York, naj ustavi vse priprave za

sprejem, ker škofa Jegliča ne bo v Ameriko.

Ta škofova kapitulacija ima svoj splošni pomen. Njena važnost ne tiči v tem, da škof ne bo po Ameriki agitiral in zbiral denar, nego v nečem drugem, v tem namreč, da je slovenska duhovščina v Ameriki pokazala ljubljanskemu škofu zobe. Ta duhovščina ni odvisna od ljubljanskega škofa; tej duhovščini ne more škof nič škodovati in nič koristiti; ta duhovščina ne potrebuje od ljubljanskega škofa služb in ne potrebuje njegove milosti; svobodna in neodvisna je ta duhovščina in objektivno lahko presoja škofovo delovanje in pastirovanje; ta duhovščina nima vzrokov, gojiti proti škofu osebnih antipatij in gotovo je v njej živ čut stanovske solidarnosti in stanovske zavednosti.

S tem, da se je ta neodvisna slovenska duhovščina v Ameriki tako energično uprla škofu obisku, da ga je preprečila, je izrekla največjo nezaupnico ljubljanskemu škofu in je izrekla najhujšo obsodbo nad škofovo politiko, nad škofovo pastirsko delavnostjo in sploh nad vsemi njegovimi stremiljenji. V tem tiči veliki pomen dejstva, da je škof odpovedal svoj poset ameriških Slovincem.

„Slovenska Enota“.

Praga, 28. julija. Na strankinem zboru češke agrarne stranke je dejal poslanec Staněk, da je z ozirom na zadnje sklepe Rusinov in na stališče Poljakov, obstoj »Slovenske Enote« zasiguran.

Poljaki in Rusini.

Praga, 28. julija. Ko se je zvedelo, da se predsednik »Slovenske Enote« posl. Udržal pogaja s predsednikom Ukrajinskega kluba posl. Romančukom glede zblizanja obeh skupin, je pisal organ prof. Glabinskoga, da Poljaki Ukrajince prav radi prepuste »Slov. Enoti«. Ni minil mesec in Poljaki že skušajo pridobiti Ukrajince za poljsko-nemško večino. Prof. Glabinski se je začel direktno kot predsednik »Poljskega Kola« pogajati z Ukrajinci. V kakem stadiju so sedaj ta pogajanja, ni znano, toda sodeč po resoluciji, ki je bila zadnjč sprejeta v Lvovu na shodu ukrajinskih poslancev, je vendar razdalja med Poljaki in Ukrajinci večja ko med Ukrajinci in »Slov. Enoto«. Ukrajinci sicer niso sklenili s »Slov.

Enoto« še nobene formalne zveze, vendar so se že s tem, da so sklenili opozicijo proti vladi, znatno približali »Slovenski Enoti«.

Hrvaški podban o položaju.

Osijek, 28. julija. Podban Cuvaj je večeraj tu govoril o političnem položaju na Hrvaškem. Dejal je, da je sedanji trenutek ugoden za ustanovitve nove močne unionistične stranke, ki bi bila poklicana prevzeti vodstvo dežele. Cuvaj je prišel sem, da si pripravi tla za svojo kandidaturu, hrvaški sabor bo najbrže prav kmalu razpuščen.

Spanija.

Nov boj pri Melili.

Melila, 28. julija. Razvnel se je nov boj. General Pintos in več častnikov je padlo.

Uporniki.

Pariz, 28. julija. Iz Melile brzojavljajo: tu so ustrelili deset vojakov, ker so vrgli orožje v morje in nastopili proti svojim predstojnikom. V Malagi je bil večeraj ustreljen vojak, ki je častniku dal zausnico. — Tu se govori o možnosti oborožene francosko - španske kooperacije v Maroku.

Dunaj, 28. julija. Poročila iz Madrida pravijo, da so delavci razrušili v mestu vse železniške, brzojavne in telefonske zveze ter zažgali železniške vagonne in nek lesen most, nek drugi most pa so razdejali z dinamitom. V Pueblo Nuovo je množica razdejala samostan in ubila enega meniha, več drugih pa ranila.

Madrid, 28. julija. Notranje ministrstvo naznanja, da je bila večeraj popoldne vsaka zveza z Barcelono pretrgana. Poškodovane telegrafске in telefonske naprave še niso popravljene.

Pariz, 28. julija. V Barceloni vlada popolna anarhija. Revolucionarji delajo iz tramvajskih vagonov barikade. Na več mestih so izbruhnili požari. V najkrajšem času bodo proklamirali vojaško diktaturo.

Ustavne garancije suspendirane.

Madrid, 28. julija. Kralj je podpisal dekret, s katerim suspendira na celem Španskem ustavne garancije.

Časopisje.

Madrid, 28. julija. Časniki so ogorčeni nad dogodki v Maroku in vprašujejo vlado, če je zblaznela. Dežela, ki daje kri in premoženje, ima tudi pravico zvedeti za motive. — Konfiskacije so na dnevnem redu.

Listi ne smejo prinašati nobenih poročil o nemirih v Barceloni in v Valenciji.

Perzija.

Teheran, 28. julija. Bivši šah zapusti 2. avgusta Teheran in se naseli na Krimu, kjer bo stanoval v nekem gradu.

Petrograd, 28. julija. Perzijska vlada je poslala sem spomenico, v kateri pravi, da bivšemu šahu ne bo plačevala nobene apanaže, ker ni sam odstopil, temveč je bil radi kršenja ustave odstavljen. Tudi njegovo privatno premoženje pripade novemu šahu. Spomenica pravi nazadnje, da morajo ruske čete v kratkem zapustiti Perzijo.

„Veleizdajniški“ proces v Zagrebu.

Pri večerajšnji razpravi se je nadaljevalo zaslišanje prvoobtoženca Adama Pribečevića z ozirom na izpovedbe priče Nastića.

Predsednik: Ali poznate Gjorgja Nastića?

A. Pribečević: Rekel sem že, da ga poznam. Toda to je Risto, a ne Gjorgje Nastić.

Predsednik: Ali ste pripadali revolucionarni organizaciji, kakor to trdi Nastić?

A. Pribečević: Ne!

Predsednik: Ali ste sodelovali pri pripravi za revolucionarno akcijo?

A. Pribečević: Ne!

Predsednik: Ali ste prisostvovali konferenci, na kateri se je razpravljalo o atentatu na kneza Nikolo? Vi ste se temu protivili?

A. Pribečević: Ne, nisem prisostvoval. Nastić trdi, da je bil na tej konferenci tudi moj brat Milan. A jaz nisem bil nikdar z bratom Milanom v Belgradu.

Predsednik: Ali je rokopis revolucionarnega statuta vašega brata Milana?

A. Pribečević: Rokopis je sličen onemu brata Milana.

Predsednik: Ali veste, da je bil Nastić v Kragujevcu, da se ponuči o fabrikaciji bomb?

A. Pribečević: Jaz tega ne verujem, da bi Srbi uveli Nastića pod imenom nenaškega doktorja v državno tvornico, da bi se tam naučil fabrikacije bomb. Na to je stavil Pribečević več vprašanj na Nastića. Med drugim ga je vprašal, ako je bil

navdušen Jugoslovan takrat, ko je vstopil v »Slovenski Jug«?

Nastić: Nisem bil kakor drugi.

A. Pribečević: Potem so morali drugi pred vami prikrivati, da je bila jugoslovanska ideja samo krinka za velikosrbsko?

Nastić je na to vprašanje molčal.

A. Pribečević: Zakaj je bil Milan Pribečević proti temu, da bi se sprejelo v organizacijo Wilderja, urednika zagrebskega »Pokreta«, ako so hoteli delovati s Hrvati in Slovenci, ali jih vsaj varati?

Nastić: Milan je bil mnenja, da med Hrvati še ni dovolj zaupanja vrednih oseb.

A. Pribečević: A zakaj so vse svoje osnove zgradili na jugoslovanski ideji, hoteli prevariti Hrvate in Slovence, ako pa teh niso hoteli sprejeti v organizacijo, dasi je v statutu izrečno odrejeno?

Drž. pravdnik: Teren za to še ni popolnoma zrel. Treba je bilo Hrvate še malo varati s slogo. Saj eksistirajo že Hrvati, ki pravijo, da jim je vseeno, ako se imenujejo Hrvate ali Srbe.

A. Pribečević: Eksistirajo tudi taki Srbi! Na to je bil zaslišan drugi obtoženec Valerijan Pribečević. Izpovedal je, da je bil oboževan l. 1900. v Belgradu. Takrat je bil tudi v prostorih »Slovenskega Juga« in se je tam seznanil s Ljubom Jovanovićem. Videl je tam razne časopise, a o kakšnih revolucionarnih pripravah ni ničesar zapazil. Meseca februarja sploh ni bil v Belgradu, kakor to trdi Nastić. Drugič je šel v Belgrad, da pospeši neki proces radi ločitve zakona. 19. oktobra je bil v Belgradu radi nameščenja neke učiteljice. Junija l. 1907. je srečal na Terazijah Nastića, a ni z njim niti govoril.

Predsednik: Vi trdite, da niste bili prisotni pri nobeni seji revolucionarne organizacije?

V. Pribečević: Niti pri eni!

Predsednik: Ali ste videli v »Slovenskem Jugu« bombe, kakor to trdi Nastić?

V. Pribečević: Da, ali iz mesa! V Belgradu jih imenujejo »čevapčice« (posebna vrsta pečenke iz jagnjetine). (Grohoten smeh.)

Po odmoru je predsednik Tarabochia naznanil, da je dobil od profesorja dr. Friedjunga brzojavko, v kateri sporoča, da ni obvestil Na-

padla nobena senca na njeno zakonsko življenje.

Od tega trenutka je bilo njegovo življenje nepretrgani boj proti samemu sebi. Vedeč se je napram Renati vedno ravno tako, kakor napram vsaki drugi dami, a težko mu je bilo, neizmerno težko. Govoril je ž njo vedno zgolj o stvareh, ki niso imele niti za njo niti zanj najmanjšega osebnega pomena. Niti o prijateljstvu nista nikdar govorila, kaj se o ljubezni in nikdar ni Mihael poskušal vzbuditi v Renati le najmanjše zanimanje za svojo osebo.

To težko nalogo mu je olajšala izvrševati okolnost, da je bil Evzelij Benalja silno bolehen, izmozgan in iztí in da je mu bilo po človeški previdnosti sojenih le še malo let. Mihael nikakor ni želel baronu Benalji smrti, a misel, da ne bo dolgo živel, mu je dala v trenutkih potrnosti in obupanja vedno novih moči.

Kar nič ni vedel, kako misli in sodi Renata o njem. Govorila je ž njim vedno le o stvareh, kjer je bilo nemogoče pokazati kako simpatijo in antipatijo in govorila je vedno tako hladno in se vedla tako rezervirano, da njenih misli in njenih čustev ni mogel nihče uginiti. Toda Mihaela to ni plašilo. Upal je, da jo prepriča o svoji ljubezni in da si pridobi njeno naklonjenost, kadar pride čas, da bo sploh smel govoriti.

LISTEK.

Zadnji rodovine Benalja.

Povest.

(Dalje.)

»Kaj nimaš danes nič časa za svojega očeta?« ga je vprašal navidezno mirno. »Ves večer si posvetil baronici Renati.«

»Razumeva se dobro in zato se rad z njo pogovarjam« je hladno odgovoril Mihael.

»O, seveda, seveda! Saj sem videl, kako se razumeta in zdaj mi postaja jasno, zakaj se tako braniš neveste, ki sem ti jo izbral. Vsa Ljubljana že sliši, da si zaljubljen v Renato. Tebi se seveda tega ne upa nihče reči, a jaz sem to že večkrat moral slišati. Ta ljubezen je blaznost, ljubi Mihael; kar iz glave si jo izbija. Moja želja in volja je, da se poročiš s Terezijo Ahčinovo.«

Mihael je zatrepetal po vsem životu.

»Ljubi oče« je rekel, »prepovedujem Vam odločno, da bi kakorkoli sumničlji baronico Renato. Če jo ljubim ali če je ne ljubim, to vem samo jaz; ona ne ve ničesar in ravnotako nihče drugi ...«

S tihih ponosom je gledal stari

Kržinar svojega sina, kajti veselila ga je noblesa Mihaelovega mišljenja.

»Vem, Mihael, da je baronica Renata vzvišena nad vsak dvom in kakor te poznam, vem tudi zanesljivo, da ti ne boš motil njenega zakona. Ali glej, sinko moj, jaz tudi vem, da se je v tvoje srce zajedla ljubezen do baronice in da boš ti na tej ljubezni trpel in krvavel. Zato sem ti izbral jaz nevesto, saj ti sam nimaš oči za nobeno drugo kakor za Renato in zato je moja odločna želja, da se poročiš s Terezijo Ahčinovo.«

Mihael se je zamislil. Nekaj časa je stal s prekrižanimi rokami pred svojim očetom. Ko je dvignil glavo, je bil njegov obraz blede in mračen, a imel je odločen izraz.

»Dobro, oče«, je rekel Mihael. »Če mi obljubite, da me pustite tri mesece v miru, vam dam svojo častno besedo, da bom o tej stvari resno razmišljeval in če pridem do sklepa, da mi je mogoče poročiti se s Terezijo Ahčinovo, se to tudi zgodi.«

»Tri mesece — to je mnogo časa« je menil stari Kržinar. »Malo li lahko odnehal.«

»Kaj se oglašja v vas zdrava kri pradedova?« je z dobrohotno porogljivostjo vprašal Mihael vedoč, da s tem očetu takoj zapre sapo. Stari Kržinar kar ni maral, da je kdaj izdal kramarski značaj, ki ga je podedoval po svojem starem očetu.

»Veljaj — tri mesece torej« je hitro pritrdil stari Kržinar. »Čez tri mesece te spomnim na tvojo obljubo; ne pozabi, da si mi dal svojo častno besedo.«

Kadar se je Mihael udal kali želji svojega očeta, vselej se je to zgodilo le po težkem in dostikrat tudi burnem boju. Oba sta bila trdnega značaja, vsak je imel svojo voljo. A če se je vihar polegel, je bil stari Kržinar vedno vesel svojega sina. Tudi sedaj mu je položil roko na ramo in z nekakim ponosom rekel: »Ej, Mihael, midva sva le moža, da malo takih; če kremen zadene ob kremen, se pač delajo iskre. A če bi midva z združenimi močmi kaj v roke vzela, bi moral priti že sam zlodej, da bi nama mogel kljubovati.«

Tako ali podobno se je končalo vsako nespornostmi in vsak prepir med starim Kržinarjem in njegovim sinom. Kramljala sta potem še nekaj časa o različnih vsakdanjostih in potem skupno odšla iz hiše barona Paungartna.

Toda Mihael nikakor ni bil tako miren, kakor se je dozdevalo staremu Kržinarju. Nasprotno; v njem je vse divjalo in valovalo, a ker ni nikoli izgubil oblasti nad seboj, je tudi sedaj premagal vse, kar bi bilo moglo očetu dati priložnost, pogledati v Mihaelovo notranjost.

Mihael je bil ravno tako ponosen, samozavesten in trdovraten, ka-

kor njegov oče; skupna jima je bila vroča kri, a nekaj ju je vendar ločilo. Stari Kržinar ni bil zmogel tako globokih in trajnih čustev, kakor njegov sin; stari je bil lahkoživ otrok dobe rokoko, Mihael pa resni privrženec novega duha, ki je na Francoskem že z mogočno roko trkal na vrata in napovedoval svojo krvavo zmago. Stari ni imel smisla za to in zato se mu je tolikrat primerilo, da svojega sina ni razumel.

Prišedši domov se je Mihael zaklenil v svojo sobo; hotel je biti sam, da bi se mu ne bilo več treba zatajevati. Kar oddahnil si je, ko se je bil odkril očeta, zakaj bal si je, da bi stari začel ugibati, zakaj da se je Mihael napol vdal njegovi želji in na pol obljubil, da se poroči s Terezijo Ahčinovo, katere se je doslej vedno tako trdovratno branil.

Mihael Kržinar bi za ves svet tudi svojemu očetu, ki je bil sicer njegov najboljši prijatelj, ne bil priznal, da ljubi že celo leto, z vso strastjo in iskrenostjo baronico Renato Benaljo.

Mihael je bil ves drugačen od svojih vrstnikov. Ko je spoznal, da ljubi Renato, si je bil takoj svest, da ji tega ne sme razodeti in da mora krotiti in zatajevati svoja čustva, ne te, ker sploh niupal, da bi ga Renata ljubila, marveč tudi zaradi tega, da bi vsaj po njegovi krivdi ne

stiča, da bi bil o njem spremenil svoje mnenje.

Dr. Popović: Prosim lep, naj se ta brzojavka prečita.

Predsednik: Tega ne dopuščam, ker je brzojavka adresirana name!

Dr. Popović: Dobro, jaz vam verujem, da si ne vem kaj stoji v brzojavki.

Predsednik: Ne žalite me, dal bom brzojavko protokolariti. G. Valerijan Pribečević, ali je rokopolis revolucionarnega statuta vašega brata Milana?

V. Pribečević: Ko bodo grafologi povedali svoje mnenje, bom tudi jaz označil svoje stališče.

Predsednik: Ali sta tu li »Srbebranci« in »Srbsko kolo« sodelovala pri revolucionarni akciji?

V. Pribečević: To vse skupaj ni ničesar drugega, kakor legenda.

Dr. pravdnik (proti A. Pribečeviću): Čudno je to, da se vsi Pribečevići takoj napatijo v »Slovenski Jug«, čim pridejo v Belgrad.

A. Pribečević: Tudi sodnik Weinert je bil v »Slovenskem Jugu«!

Dr. pravdnik: Tega vas nisem vprašal. Ali značilno je, da ste, jedva ste prvič prišli v Belgrad, takoj odšli v »Slov. Jug«. Vidite, jaz sem bil že večkrat v Belgradu ali se nikoli nisem bil v »Slovenskem Jugu«.

A. Pribečević: O, saj sam priznavam, da me je »Slov. Jug« zanimal, a samo zaradi tega, ker je tam na razpolago okrog 300 časopisov.

Obravnava se nadaljuje danes.

Kraški pojavi ob Višnjici v Muljavi dolini.

Kar sem bil o kraških pojavih na povirju Krke svojčas v »Narodu« razpravljal, to se je sedaj v malem obsegu zgodilo z Višnjico, kot enim glavnih pritokov Krke. To, da je ta potok sredi svojega toka kar naenkrat se pogreznil na enem mestu v zemljo, ni za kraški svet prav nič novega. Tudi dogodek sam kot lokalni pojav ni bogve kaj posebnega. Kot posebnost pa je postal šele po krivdi ljudi, ki so zakrivali, da je postal samo po sebi neznatni rov skozi osodepoln za prebivalstvo 3 občin, ki je bilo skozi 17 dni malone brez edine vode. To in pa dejstvo, da so se slični dogodki ravno ob ti vodi in v ti dolini že opetovano pojavili in se bodo še ponavljali, nudi sicer neznatnemu dogodku značaj zanimivosti tudi za širšo javnost.

Dogodek, kakor sem o njem na licu mesta izvedel se je tako-le izvršil: Blizu 1. ure v noči od srede na četrtek 7.—8. t. m. zasliši posestnik Kastelic v Mleščevem iz svojega tik potoka se nahajajočega čebelnjaka čudno bobnenje vode. Uro pozneje opazi sosedni mlinar na Mrzlem po lju pojevanje vode, ki se je okoli 3. ure skoraj do mala odtekla. Iskaje no vzrokih, so kmalo zasledili na Severjem travniku blizu pod Škofčevim mlinom (Mleščev) rov, v katerega je voda šumoma se pogrezala. Na tem mestu se je že večkrat udrla, zadnjič je bilo to pred kakimi 8. leti. Ker pa ima Višnjica kmalo od Vodotnega dolaravna vsled opetovanega pogreznjenja sveta ob takozvanem: »starem bregu« nalašč izrezano drugo »novo strugo«, ki se pod Mrzlim

Na eno stvar pa ni Mihael nikdar mislil: da ga je ves ljubljanski ženski svet najstrože nadzoroval in opazoval vsak njegov korak, vsako njegovo gesto. Ljubljanka, videč, da se Mihael za nobeno ne zanima, so takoj uganile, da mora imeti kako srčno skrivnost in trudile so se na vso moč in z vso vztrajnostjo, da bi jo razkrile. Zapazile so, da se je Mihael, če je prišel v kako družbo sicer najprej pridružil drugim damam in ne Renati, a da so jo njegovi pogledi neprestano iskali in če je niso našli, da je kmalu družbo zapustil. Zapazile so dalje, da je bil Mihael vedno nemiren in raztresen, ako se mu ni posrečilo, ostati vsaj nekaj trenutkov pri Renati in da je bil vedno kaj dobro razpoložen, če je mogel le malo časa z njo govoriti. Uspehe teh opazovanj je končno formuliral Štefan vitez Ogulin v obdobju: Mihael Kržinar je smrtno zaljubljen v baronico Renato Benaljo. Ne, da bi Renata in Mihael kaj slutila, je šla ta obdobju od hiše do hiše, od rodovine do rodovine; vedela jo je končno vsa Ljubljana samo ne Renata in Mihael jo je izvedel, ko mu jo je v razburjenosti vrnil v obraz njegov oče.

Sedaj ga je bilo strah, da nastanejo iz te dolžnice Renati velike nepravilike, da bo trpela na ugledu, da jo bodo zlobni ljudje obrekovali in grdili njeno čast po krivici in da jo bo do blaznosti ljubosumni mož trpinčil in ji zagrenil življenje. Zavedal se je, da mora to preprečiti, naj velja kar hoče in v ta namen je bil sedaj pripravljen poročiti se celo z bogato vdovo Terezijo Ahčinovo.

(Dalje prihodnjic.)

poljem zopet zjedini z desnim roka-vom »višensko strugo«, na kateri se je sedaj vnovič vdrla, so take vdrla ne ljudje kratkomo sami zasuli. V tem slučaju so vodo lahko obrnili po oni drugi strugi. To bi se bilo lahko tudi v tem slučaju zgodilo. In to tem lože, ker je ob ti strugi samo en mlinar prizadet, katerega bi se bilo v skrajnem slučaju za časa — recimo tudi po oblatih odrejene poplave — primerno odškodovalo. Tako pa so morali vsi drugi mlinarji, vse vasi ob tem potoku le radi enega mlinarja toliko časa tako občutno škodo ter pomanjkanje trpeti. V tem oziru nimam tozadevnemu prvemu poročilu »Naroda« nič več pristaviti. Tudi ne maram razpravljati, kdo je vse to ljudsko gorje za toliko časa zakrivil. Zadeva je bila pravočasno naznanjena pristojni oblasti. Dne 17. t. m. so bili o dogodku obveščeni tudi poslanci: dr. Lampe in Jaklič ter n. svetnik Klinar. Dne 22. je na to šla še posebna deputacija k deželnemu odboru v Ljubljano. In vendar se je komisija šele za 26. t. m. določila. Med tem so si ljudje le na ta način pomagali, da so dogovorno spuščali vodo zdaj po eni, zdaj po drugi strugi. Ker pa voda potrebuje skoro 24 ur, da pride do zadnjega mlina, dolnjim krajem tudi s tem ni bilo veliko pomagano. Rov sam na sebi, kakor že rečeno, je neznaten. Do prvega stropa je komaj 4 m globok; notranji stranski ozki rovi znašajo skupno k večjemu 8 m dolžine. Je pa pod prvim nadstropjem zdolaj večja globina, po kateri teče velik del Višnjice od izvira pred Kuceljem do izskih rogov je polna vsa dolina, posebno okrog Muljave, kjer se cerkev pravzaprav imenuje »Marija na jezuru«. Ze to ime pove vso zgodovino te doline. Če se hoče zaprečiti nadaljne take pojave, se mora vsa tek Višnjice od izvira pred Kuceljem do izvira v Krko temeljito regulirati. Sicer morda čas ni več daleč, ko se bo de v ti dolini reklo: tu je tekla nek-daj Višnjica. Tisti slučaj imamo pri Temenici. K sklepu se eno: Vsa dolina 8—9 km dolga nima ne enega studenta. Ljudje rabijo vodo, v kateri pero, se koplejo, se živina napaja, se vanjo tudi erkovina meče, vodo umazano in sparjeno tudi za kuhinjo in pitno vodo. Ali je potem čudo, da je tu nastala pravcata domačija raznih epidemij, kakor tifus itd.? Mi se kregamo za daljne bosenske kmete, a tu doma pa nam naše ubogo ljudstvo trpi in živi res kakor živina, prerane smrti vsled kužnih bolezni nam ga koplje pod zemljo in za vse to in drugo, bodo dajali odgovor oni, ki ljudstvo vidijo in poznajo — le kadar ga rabijo.

F. Pire.

Dopisi.

Iz Črnomlja. Mestni župnik g. Stanko Pehare je v ponedeljek v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji umrl. Zadel ga je srčna kap. Pretečni teden podvrge! se je operaciji. Pehare je bil v Črnomlju sedem let župnik nemškega viteškega reda — toda le pogodbeno — ne iz reda marteveč posvetni duhoven. Mož impozanten, visoke postave, elegantnega nastopa, finega obnašanja, prevdaren in nezahrbten se je znal mešanom in inteligentom kaj kmalu prikupiti. Za časa njegovega delovanja v Črnomlju je ponehal strupeni in ljuti boj, ki se je pred njim bil s farovčevim, izginila so nasprotstva in sovraštva, — toda le malo časa je trajal ta odmor. Ko se je pokojni Pehare, z vso njemu lastno energijo uprl kandidaturi sedanega deželnega glavarja pl. Šukljeja za državni zbor, — vsled spletke, ki jih je ta slednji spletal proti belokranjski železnici, — je do bil strog migljaj od škofijskega ordinarijata — da naj podpira to kandidaturu. Vdal se je, nerad, prisiljen in končno priponogel s svojimi ognjevitimi in prepričevalnimi govori na kmetsko nerazsodno ljudstvo, da je Šuklj je bil izvoljen v državni zbor. Po tem dogodku je krenil drugo pot, pot, katera mu je zahtevalo vodstvo S. L. S. Naše mešanstvo je bilo od nekdanj v naprednem taboru, a župnik Pehare ga je znal pridobiti in privabiti v svojo stranko. Sprva je šlo bolj težko, a znal si je pomagati. Vprizoril je, potem ko je prišel v občinski odbor, umetno sovraštvo med mešanom kmetom in med tu živčim uradništvom; pri tem delu so mu pomagali z vso vneto kočvarja Lackner in Kožar, ter pobožni nemškutar ateist Doltar. Posrečilo se mu je le deloma, ustanovil je za svojo stranko katoliško izobraževalno društvo, toda v načelnitvo se ni dal voliti, ker ga je bilo sram se pajdasti ti z možmi, ki so se o njegovi osebi vprav zaničljivo in nesramno izražali. Večkrat je dejal: nič ne dé, kakšne možakarje imam v tem društvu, marveč koliko jih imam, številke inponirajo in s tem dosežem vse! Toda dosegl je le malo — uspehi se kažejo le v tem, da je napredno uradništvo in nekaj zavednega mešanstva od sirovin ob prireditvah kakoga

zleta izžvižgano in inzultirano. To so sadovi kat. izobraževalnega društva in priganjačev zgoraj navedenih. So še druge cvetke duhteče iz vrta katoliškega društva, toda zamolčimo jih, ker ni umestno vihteti meča ob smrti moža, ki je bil pa sicer tolerant in nesebičen. N. v m p.!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. julija.

+ »Slovenec« prorokuje, da bo poljski minister Bilinski postal načelnik narodno - napredne stranke. Kaj prinese prihodnost, tega ne ve nihče. Za zdaj je pač tako, da preganja vlada narodno - napredno stranko vzlic Bilinskemu z največjo srditostjo, da prepoveduje shode napredne stranke, konfiskuje napredno časopisje, kliče zoper naprednjake zandarie, meče naprednjake v ječe. Klerikalcem se godi pač vse drugače. Baron Schwarz je angel varuh klerikalne stranke in jo podpira kar more; ministra Hochenburger in Schreiner stiskata na skrivnem klerikalcem roke in jih zagotavljata svoje hvaležnosti, da so napadali Bilinskega, pustili pa v miru najhujša nemška nacionaleca v ministrstvu: državni nadpravdnik Amschl je kar zaljubljen v klerikalce, da se znajo tako spretno udeleževati izgradov, potem pa sobojevnike denuncirati, da se še hudiču studi, nemška šparkasa je seveda vsa srečna, da se klerikalci s tako vneto zanjo pehajo, da se škof zanjo poteguje in jo duhovniki na prižnicah priporočajo in se bo gotovo tudi izkazala hvaležnost; nemški velekapitalisti so tudi iskreno naklonjeni klerikalcem, da ti rečejo pustiti, da bi se nemškimi denarnim žakljem zvišale doklade, malim slovenskim trgovcem in obrtnikom pa znižale. Kakor se vidi, imajo klerikalci vse polno protektorjev in si izmed njih lahko kar izberejo načelnika, ki bo zanje primeren. Med tem ko nima napredna stranka še prav nič upanja, da bi minister Bilinski postal njen načelnik, si lahko klerikalci takoj pomagajo. Da ne bo nobeden njenih pokroviteljev na drugega ljubosumen, ji priporočamo, naj si izberejo vsi skupaj enega zapupnika, ki bi prevzel načelstvo klerikalne stranke; najboljši bi bil vsekako — Gerlovič.

+ Pasjedevno pehanje. Prišli so pasji dnovi. Ministri in poslanci so na počitnice, prvi prostovoljno, drugi neprostovoljno. Vse miruje, vsa politika počiva — samo naši klerikalci nimajo miru. V pasjih dnevih se pehajo prav po pasje, da bi nekoliko prikriili strašni poraz, ki so ga dočakali s svojo obstrukcijo. Shode prireajo in ves svet preplavljajo z brzojavkami, kako so ljudje navdušeni za obstrukcijo; v vseh slovan-skih jezikih pisarijo članke in jih polja v različne liste, ki jih seveda hvaležno sprejemajo, ker je zdaj čas kislih kumar in je naposled čisto vseeno, kako sodbo ima kdo o klerikalni obstrukciji sedaj, ko je vlada naredila tej obstrukciji konec s tem, da je državni zbor zaključila. Kaj pač imajo klerikalci, da se tako pehajo? Ali se mar ne morejo nič več zanašati na svoje volilce in vsled tega tako hite, pripraviti te volilce v svojem smislu? Ali se mar med volilce jasni in so ti začeli uvidevati vso blaznost klerikalne politike? Sum-ljiva je vsekako ta silna nervoznost klerikalcev!

+ Hrvate love! Klerikalci se obešajo Hrvatom na suknjo. Še pred nekaj tedni so tako brutalno in teroristično nastopali proti njim, da so vsi Hrvati, kar jih je bilo takrat na Dunaju, raje izstopili iz »Narodne zveze«, kakor da bi se hodili s Šusteršičem pod eno marelo, zdaj pa mislijo klerikalci, da bodo Hrvate spravili v žep in jih pridobili celo za obstrukcijo. Tisti Hrvatje, ki še zaper proračun niso hoteli glasovati, pa naj bi delali obstrukcijo. Slabo mora izgledati v klerikalnih glavah, da se porajajo take misli!

+ Glavna skupščina »Družbe sv. Cirila in Metoda«. Vabila za skupščino so, kakor se nam poroča, deloma že razposlana deloma pa se še razpošiljajo. Umevno je, da se pri tako ogromnem številu razposlanih vabil vrine marsikaka pomota. Lahko se zgodi, da bi kdo ne dobil vabila. Nikar naj nam tega nikdo ne zameri, ker namenoma nismo nikogar prezrili; kdor bi vabila ne bil dobil in si ga želi, naj reklamira. Sicer pa je pristržno vabljeno na veliko skupščino vsak, kdor ima pošteno slovensko srce in ki mu je v resnici mar naše in naše dece bodočnosti — pa naj je dobil vabilo ali ne; to je itak več ali manj sama gola formalnost.

+ Sensacionalna brzojavka »Grazier Tagblatt«. Včeraj v sredo je »Grazier Tagblatt« v jutranjem listu priobčil naslednjo brzojavko: »Laibach 27. Juli. Heute wurde einem Kaufmanne in der Judengasse

ein Schaufenster zertrümmert. Der Täter wurde durch die Polizei auffindig gemacht. Er heisst Volc. — Občudujemo to žurnalistiko! V torek se je res zgodilo, da je bila v Židovski ulici trgovca g. Kasiku ubito izlozbeno okno. »Der Täter« je bil še tako nesramen, da se ni kar nič ženoval, ne pred g. Kasikom, ne pred občinstvom in ne pred policijo. Policiji ga ni bilo treba šele »auffindig machen«, ker se ta »Täter« v svoji brezstidnosti niti skrival ni. Znota pa je, da se piše ta »Täter« v o. l. Ne, ubijalec izlozbenega okna se ne piše Volc, nego je vol, resničen štirinog vol, tista žival, ki se po nemško imenuje »Ochse«. »Grazier Tagblatt« se je zgodilo tako, kakor šele pred par dnevi »N. Fr. Presse« in drugim velikim nemškimi listom s poročili, da so Čehi v Brandysu na Labi napadli dva nemška dijaka iz rajha in ju tako pretepali, da je nedolžna nemška kri močila nevredna češka tla samo zato, ker sta dotična dijaka nosila običajne burševske čepice. Navedena so bila tudi imena teh nemških buršev: Ledor, Pijom, Bilop, Etschmeim. Če se ta imena od zadnjega začeni bero nazaj, se dobe češke besede, ki pomenijo v slovenskem jeziku: »Nemče, piš —«. »N. Fr. Pr.« in drugi nemški listi ki so to vest prinesli, so bili grozovito potegnjeni, kajti o kakem napadu na nemške burše sploh ni govora. Neki premetenec si je izmislil celo stvar in poročal nemškimi listom, da bi jih blamiral. Kakor se je to posrečilo njemu, tako se je posrečilo tudi njegovemu posnemalcu, ki je zdaj osmešil »Grazier Tagblatt« z zgoraj navednim telegramom. Oba slučaja pričata, kako nemški listi v svojem blaznem faratizmu sprejemajo in objavljajo vse, kar jim kdo pošlje, samo da morejo Slovane grditi, tožiti in sumničiti.

+ Čuki na Jesenicah. V torek zvečer je pri neki gostilni na Savi, kamor zahajajo tudi »ajmohtarje«, šest še golih Čukov s palicami in kamni napadlo mirnega nasprotnika, ki je obležal ves krvav in onemogel na cesti. Skoro gotovo bi ga bili ubili, da jih niso ljudje še o pravem času prepoznali. Vidi se, da se Čukov nič ne primejo blagoslovi, ki jim jih doli oče Tone pri vsaki priložnosti raz prižnijo. Mogoče je pa, da je bila ta napad čaka nova prosta vaja s palicami za čukarski zlet v Kamniku.

— Odgovor Roseggerju. Za obrambni sklad družbe sv. Cirila in Metoda so se nadalje zavezali plačati po 200 K sledeči p. n. gg.: 162. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Slovenski Bistrici; 163. Slovenski omizje v Graden; 164. Lešnik Miroslav, učitelj v Vuzevici; 165. Pahernik Ivan, trgovski akad. Vuhred ob Dravi; 166. dr. Makso Pregl v Vuzevici; 167. Pahernik Marija, veleposesnica v Vuhredu (plačala 200 K); 168. Pahernik Fran, veleposesnik v Vuhredu (plačal 200 K); 169. Fran Mravljak, cand. prof. Sv. Anton na Pohorju; 170. do 173. Neimenovani uradniki (4 × 200 = 800); 174. do 176. Litjske in Šmartinske Slovenke (plačale 550 K); 177. F. T. rodoljub (plačal po g. G. F. Čebulju iz Kostanjevice 200 K »Slov. Narodu«); 178. And. Jakil, tovarnar, Mirnu pri Gorici; 179. Josip Pavletič, veleposesnik, Miren pri Gorici; 180. Praprotnik Edvard, učit., Miren pri Gorici; 181. dr. Fran Ilešič, c. kr. prof. v Ljubljani; 182. dr. Otnar Krajec, mestni fizik v Ljubljani, 183. dr. Valentin Kušar, glavni učitelj v Ljubljani; 184. dr. Alojzij Franke, odvetnik v Gorici; 185. Anton Jeršinovec, prof. v Ljubljani; 186. Neimenovani na Uncu; 187. dr. Jos. Červeny, okrožni zdravnik v Cerknici; 188. A. Kozlevčar višji revident južne železnice na Rakeku; 189. Neimenovani iz Cerknice; 190. Peter Repič, nadičitelj na Uncu; 191. Zenska podružnica v Mozirju (plačala 200 K); 192. moška podružnica v Trbovljah, (plačala 100 K); 193. Agnola Avgust, Ljubljana; 194. Josip Schreyer, Praga (ud v Boh. Bistrici) plačal 200 kron; 195. And. Jakil, tovarnar v Rupi, Goricko; 196. »Prosvetaš« sk. l.; 197. Prosvetaš skup. II.; 198. Društvo »Boljša bodočnost«, Trst; 199.—201. Ivan Hribar, župan v Ljubljani (3 × 200); 202. Jos. Klun, med., Ribnica; 203. Narodna Čitalnica v Kanalu; 204. Neimenovani iz Celja; 205. Rud. Markovič, trgovec, Split, Dalmacija.

— Sestanek slovenskih učiteljskih abiturijentov in abiturijentinj 1. avgusta v Ljubljani. V soboto popoldne ob 2. zbirališče vseh abiturijentov in abiturijentinj v »Narodnem domu«, nato ogledovanje nekaterih zanimivosti Ljubljane. V nedeljo popoldne ob 9. sestanek abiturijentov in abiturijentinj v »Mestnem domu«. Naslovi referatov so: 1. Učiteljske stanovske organizacije. 2. Okrajna učiteljska društva. 3. Žensko vprašanje in učiteljica. 4. Narodna vzgoja. 5. Razmere na koperskem učiteljskem. 6. Šola in dom. 7. Pomen telovadbe. K sestanku se vabi tudi cenjeno učiteljstvo. Popoldne ob 5. sestanek abiturijentov in abiturijen-

tinj z učiteljstvom: in prijatelji učiteljstva na vrtu in v areni »Narodnega doma«. Preskrbljeno je za najboljše zabavo. Cenjeno učiteljstvo, prijatelji učiteljstva, na svidenje v nedeljo popoldne v »Narodnem domu«! — Slovensko časopisje prosimo za ponatis tega članka!

— Prečitane časopise na mejo! Lepo število rodoljubov se je odzvalo prošnji »Prosvete«, naj oddajo prečitane časopise v trafikah v Selenburgovi in Prešernovi ulici. Ti časopisi se redno odpošiljajo na Koroško in Štajersko, a vedno nove prošnje prihajajo od naših obmejnih bratov. Zato se z nova obračamo na vse rodoljube, naj nam prepuščajo še več časopisov in revij v ta važni namen. Gotovo se oglašijo trafike tudi v drugih delih mesta, ki bodo zbirale prečitane časopise. Naj bi se enaka akcija zasnovala tudi po drugih mestih n. pr. v Trstu, Gorici, Celju, Mariboru itd.

— »Političnemu društvu za Vodmat« se je posrečilo pridobiti za vesilico 1. avgusta tudi režiserja slovenskega gledališča gospoda Antona Verovška. Kdor želi videti zopet čez delj časa nastopiti ljubljenco narodnega občinstva in kdor se rad od srca nasmeje, naj torej ne zamudi posetiti veselice.

— Slovensko narodno radikalno dijaštvo priredi v dneih 15., 16. in 17. septembra t. l. v Ljubljani svoj III. shod, katerega posetijo tudi napredni hrvaški, srbski in češki dijaki. Na shodu se bo referiralo o razvoju narodno-radikalnega gibanja, o narodno-obrambnem in manjšinskem delu, o umetniški vzgoji in o jugoslovanskem vprašanju, katero se bo obsvetilo od vseh strani, tako s kulturnega, kot gospodarskega in dijaškega stališča. S shodom bo združeno manifestacno zborovanje za slovensko šolstvo in proslava 40letnice akad. društva »Slovenije« na Dunaju ter izleti v Trst in na Bled. — Narodno radikalno dijaštvo vabi na ta shod vse svoje somišljenike, pa tudi vse ostalo napredno slovensko dijaštvo in vso slovensko inteligenco, predvsem učiteljstvo. Natančnejši spored objavimo pravočasno.

— Izžrebani porotniki pri tukajšnjem deželnem sodišču za III. porotno zasedanje glave začne dne 30. avgusta t. l. Glavni porotniki: Acceto Valentin, zidar in posestnik; Anžič Ivan, mesar in posestnik; Arko Matko, trgovec; Bahovec Jožef, molar in posestnik; Bostjančič Jožef, izvošček in posestnik; Čotič Jožef, gostilničar in posestnik; Čuč Karel, upravitelj tiskarne in posestnik; Černe Karel, mesar in posestnik, vsi v Ljubljani; Celestina Franjo, veleposesnik v Mediji; Chautta Franjo, trgovec in posestnik v Planini; Dolenc Franjo, agent in posestnik; Dragatin Ferdinand, prodajalec klavirjev; Franzot Štefan, posestnik, vsi trije v Ljubljani; Jeglič Rudolf, posestnik v Kranju; Kavčič Franjo, želez. sprevodnik v p. in posestnik v Ljubljani; Koželj Jakob, gostilničar in posestnik v Olševku; Krener Alojzij, tovarnar v Škofji Loki; Knaflič Franjo, tovarnar in posestnik v Šmartnem; Kobal Matjev, gostilničar in posestnik v Idriji; Kemperle Jernej, trgovec v Kamniku; Mejač Ivan, trgovec v Ljubljani; Modic Franjo, posestnik v Lahovem; Nagode Franjo, trafikant v Idriji; Pavšek Ivan, posestnik; Pilko Franjo, posestnik; Poklukar Josip, lastnik tiskarne in posestnik, vsi trije v Ljubljani; Pavšler Tomaž, posestnik v Kranju; Soklič Matevž, gostilničar in posestnik v Ljubljani; Suša Anton, posestnik v Senožečah; Šinkovec Anton, vrvar in posestnik Kranju; Stele Jernej, vinski trgovec in posestnik v Spodnji Šiški; Thaler Rafael, trgovec v Škofji Loki; Velkavrh Pavel, molar in posestnik v Ljubljani; Verbič Anton, strojar in posestnik v Sinji gorici; Weibl Julij, mizar v Kamniku in Žužek Karel, pek in posestnik v Ljubljani. Namestniki: Hartman Oton, mesar; Kovačič Franjo, tovarniški družnik; Medica Ivan, blagajnik; Merala Franjo, barvar; Novak Vladimir, posestnik; Simončič Leopold, molar in posestnik; Stipič Peter, gostilničar; Vilhar Luka, urar in Zirkelbah Henrik, črkostavec in posestnik, vsi v Ljubljani.

— Za štrajkujoče dela ce v A dovčini je nabral g. Fran Rak v gostilni »pri Kolovratarju« na godovanju g. Viktorja Dragarja 16 K 65 v. Pristrčna zahvala gre znanima gospema Metki Bizilj, gostilničarki, in gospe Lipovževi. Naj bi rodoljubni narodni gospe našli obilno posnemovalcev in posnemovalke, kajti štrajkujoči so v vedno večji stiski iz pomanjkanju.

S Turjaka se nam piše: V nedeljo 1. avgusta pride veliko število gostov raznih rodoljubov v naš krasni Turjak, udeležijo se namreč veselice v korist Ciril in Metodovi družbi, ki se vrši na vrtu in drugih prostorih g. Prajerja. Upamo, da jih Turjačanje dostojno sprejmejo, ter se sami udeležijo veselice do zadnjega. S tem pokažemo, da poznamo veliki pomen šolske družbe! Naše geslo bo: d. t. t. v. v. v. nedeljo 1. avgusta vsi k narodnjaku Prajerju. — Turjačan A. P.

Prostovoljno gasilno društvo v Kranju priredi v proslavo svoje tridesetletnice dne 8. avgusta veliko javnost.

Iz Mozirja. Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Rečico, Mozirje in Kokarje je imela dne 5. julija t. l. redni občni zbor, na katerem so bili za nadaljnjo dobo izvoljeni naslednji funkcionarji: predsednik g. Rudolf Pevec, trgovec v Mozirju; namestnik g. Maks Turnšek, trgovec v Nazarju; tajnik g. Drago Majer, učitelj v Mozirju, blagajničarji gg. Radoslav Knaflič, nadučitelj na Gorici za Kokarje; Ivan Veit, posestnik v Mozirju za Mozirje in Jože Stiglic, gostilničar na Rečici za Rečico. Pri tej priliki je nabrala gđ. Tonči Ježovnik iz Mozirja 14 K za družbo sv. Cirila in Metoda.

Nepoznan utopljenec. Dne 26. junija je skočil v Dravo v Mariboru 40 do 45letni mož, oblečen v rjavo obleko z belo-rdečo srajco, srednje velik, svetlih las in brk. Potegnili so ga iz vode in spoznali za delavca Ig. Krejara iz Šentpetra pri Mariboru. Pred par dnevi pa se je zgledal Ig. Krejac v Mariboru in tako se sedaj ne ve, kdo da je bil pravzaprav utopljenec.

V Domžalah in v Dobu se vršita prihodnjo nedeljo, 1. avgusta, ustanovna občna zbor novih Ciril-Metodovih podružnic, in sicer v Domžalah ob 9. uri dopoldne pri gosp. Fr. Kuharju, v Dobu pa ob polu 4. pop. pri gosp. Boštjanu Zadnikarju. Na obeh shodih bo govoril zastopnik glavne družbe.

I. pevsko društvo „Lira“ v Kamniku je dne 16. t. m. odlikovalo znane slovenske skladatelja in svojega člana gospoda Emila Adamiča. Polnoštevilni pevski zbor se je zbral ta večer v gostilni g. Malovrha in je po nagovoru g. predsednika Janko Pohlin odlikovavcu pripel na prvi zlati kratavato liro. Društveni pevovodja g. Stele mu je nato napil iz srebrnega bokala (dar „Liri“ koroških Slovencev iz leta 1895). Tudi mi čestitamo vrlemu gospodu skladatelju!

Telovadno društvo „Sokol“ v Novem mestu priredi v nedeljo, dne 8. avgusta t. l. v hosti g. R. Smole veselico z javno telovadbo članov in članic. Vstopnina za osebo 20 vin. Rezervirani sedeži pri mizah z vstopnino vred 1 K za osebo se dobe na dan veselice od 10 do 12 ure dop. v prodajalni g. Fr. Kende. Društvo odkoraka s praporom ob 3. pop. iz telovadnice na telovadišče. Telovadba se prične ob 5. uri popoldne.

Sokol v Krškem. Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani opozarja pomorno svoje člane na slavnost razviti prapora bratskega društva v Krškem, ki te vrši v nedeljo, dne 1. avgusta t. l. Odhod iz Ljubljane je nedeljo jutraj ob 7.15 z južnega kolodvora, kjer je obenem tudi zbirališče. Vabimo torej svoje člane, da se v čim največjem številu pridružijo deputaciji.

Obesil se je v Kostivnici na Štajerskem Blaž Ogrišek, ker bi bil moral nastopiti šestmesečni zapor v Ljubnem.

Postajališče Radeče pri Zidanem mostu na hrvaški progi ima biti odprto 15. avgusta t. l. ter dobi samonemški napis in pečat. Južna železnica se sicer izgovarja, da je tako na Štajerskem v navadi, na Kranjskem pa da so napis dvojezični. Nam pa ne gre mar prav nič taka vsiljena in naš narodni čut žaleč navada. Trg Radeče leži ob Savi na kranjski, postajališče pa pred mostom na štajerski strani in ni v teh krajih, razen nekaj vsiljenih nemških uradnikov, nobenih domačih Nemcev. Sploh je pa označeni izgovor južne železnice prazen in brez podlage, in če ga hoče res vzdrževati, zakaj pa ima na primer v Planini na Kranjskem samonemške napise! Sploh ima občina Radeče, oziroma posamezniki, ker gre zgradba tega postajališča na njih račun, popolno in dolžnost zahtevati dvojezične napise in pečat. Mi danes le opominimo, da se ganite, če ne bomo prihajajoči naravnost povedali krivce. Slovenske malomarnosti bodi že enkrat konec!

Koncert v Lescah. Dne 1. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne priredi Savska tovarniška godba koncert na vrtu gosp. Legata.

Srečkanje. Finančno ministrstvo je dovolilo gasilnemu društvu v Lescah pri Radovljici za l. 1909 srečkanje s 750 srečkami po 20 vin. Od dobitkov so izključeni denar in monopolni predmeti. Dobitek je namenjen za nakup gasilnega orodja.

Društvena vest. Deželno predsedstvo je odobrilo pravila društva: »Napredno politično in gospodarsko društvo za sodni okraj Kranjska gora« s sedežem na Jesenicah.

Društvo za otroško skrb v sodnem okraju Ljatec priredi v nedeljo, 1. avgusta 1909 na vrtu in v prostorih g. Julija Lenassija veliko vrtno veselico z jako zanimivim sporedom.

Požar. V Koreni pri Mariboru je zgorelo županu Fr. Šabedru veliko gospodarsko poslopje, vredno nad 2000 K.

V Vuzenich pa je užgala iskra iz stroja tovarnega vlaka gozd, kjer bi se bil ožen pri tej suhi ogromno razširil, da ga ni čuvaj pravčasno opazil in poklical pomoč.

Napredek Slovencev. V Grebinju na Koroškem so kupili Slovenci Urnschekovo gostilno, katero nameravajo preurediti v »Narodni dom« z gostilno in trgovino.

Utopljenca so našli v Labodnici na Koroškem. Spoznali so v njem nočnega čuvaja Ofnerjeve tovarne Jak. Lajčaherja iz Marneberga, ki je v pijanosti našel in padel v vodo.

Električno razsvetljavo bodo uvedli po celovškem glavnem kolodvoru.

Utonil je pri skupnem kopanju šolarjev v Ormožu učenec tretjega razreda slovenske šole za okolico I. Kirič, posestnikov sin iz Hardeka.

V družbi dveh „ljubic“ — sedemkrat zaboden. Težko staro mesto — kjer ima vladajoča kamora največjo zaslambo — je znano kot zbirališče pretepačev in raznih sumljivih elementov. Niti ena noč ne mine, da bi se ne dogodil kak krvav čin. V torek večer je v imenovanem delu mesta vstopil v gostilno »Andemo de Banja-luca« 25letni težak Anton Depase iz Isole v družbi starostnih »go spodičev«. Kmalu za njim vstopi istotam šest drugih težakov in prično meni ti tebi nič kramljati s prostitutkami, kar seveda Depaseju ni bilo po volji in prišlo je takoj do prerekanja. Depase je naposled prisilil enemu žaljivec kľofuto in hotel z »damama« oditi, ali v istem trenutku planejo nanj vsi ostali težaki in ga pobijejo do krvi ter zbeže. Prostitutki sta držali hudo krvavečega Depaseja in klicali na pomoč. Prišli so takoj policaji in težko ranjenega odpeljali na rešilno postajo, kjer so zdravniki konstatirali nič manj kot sedem težkih ran, prizadejanih z nožem. Enega ranilcev je policija vjela in zaprla še isti večer, druge pa zasleduje. No, »Piccolo« že lahko še parkrat ponovi, kot je to storil ob času volitev: »Evviva la città vecchia!«

Defraudant dr. Lorenzetto iz ročen avstrijski oblasti. Ženjalni defraudant — o katerem smo svoje dobo tudi mi poročali — notarski kandidat in »merkur« kamore v Pulju dr. Lorenzetto, kateri je bil — kakor znano — januarja 1908 raznim puljskim zavodom in strankam defraudiral več stotisoč kron in pobegnil — ni se vedelo kam, je bil po prizadevanju avstrijske oblasti meseca junija t. l. v Buenos-Aires izvošan in aretiran. Braziljska vlada je zahteval avstrijske oblasti po izročitvi Lorenzettija ustrelega in, kakor javljajo od kompetentnega konzularnega vira, je defraudant pod varnim nadzorstvom že nastopil nepristojno pot v staro domovino, ki gotovo priredi svojemu »najdenemu sinu« primeren sprejem. Najbolj pa se dr. Lorenzettovog povratka veseli njegovi ožji rojaki v Pulju, katerim je s svojim nepričakovanim begom — pardon, defraudacijjo — provzročil toliko žalosti, gorja in zaporov.

Umrl je v Siverici v Dalmaciji g. Dragotin Drnovšek, rudniški računovodja. N. v m. p.!

Vihar. Danes ponoči je nastal v mestu in okolici tak vihar, kakršnega že dolgo časa ni bilo. Tulilo je in se bliskalo, kakor ob hudi uri na najvišjih hribih. Oblaki so potemneli, a je tukaj padlo le malo dežja. Posebno čudno pa je, da je bilo pri tem viharju in blisku le izredno malo grmenja. Nebo je kazalo, da se ima vsuti gosta toča, a je hudoorne oblake pregnal veter dalje. Že ko je skoraj vse prešlo, nenadoma trešči na Orlem v podomače Adamičev poslopje, katero je zgorelo. Ogenj je pa tudi uničil 7 goved in 5 prašičev in kar je še najhujše poleg vse nesreče, je postala žrtev ognja tudi 8 letna domača hčerka, ki je spala v stelji. Iščejo jo po pogorišču, a zaman, celo njenih koščic ne najdejo. — Od pomoči seveda ni bilo nobene, kajti, kakor znano, imajo vaščani vode jedva le za domačo potrebo, nikakor pa za gašenje požara. Skoda je velika — stanje gospodarstva obupno.

Konj se je splašil danes zjutraj hlapcu Jakobu Maverju iz Glinca, ko je pri »Kranjski stavbni družbi« nalagal les, konja pa privezal za stolico. Ko je prišel mimo vlak, se ga je konj ustrašil in s stolico dirjal na Bleiweissovo in Tržaško cesto, kjer ga je ustavil stražnik. Druge nesreče ni bilo, kakor da se je konj na nogah nekaj poškodoval.

Nepreviden kolesar. Ko je šla ga. Alojzija Jagodičeva pri Sv. Petra vojašnici po hodni poti, ji pripelje nasproti stolarski pomočnik Ivan Klobučar in ker se mu Jagodičeva ni mogla umakniti, jo je zadel in podrl s tako močjo, da je dobila na obeh nogah in desni roki znatne poškodbe. Kriv je kolesar, ker ni zvonil.

Posledica hujskanja. V gostilno Cimpermanovo na Polzeli je prišel v nedeljo zvečer, ko se je vršila slavnost Ciril-Metodove družbe in javna šolska telovadba, neki nemškutarski delavec in začel izzivati. Ker se ni nihče zmešal zanj, se je začel pripraviti s točajko za vrček piva. Brez povoda je

zgrabil nož in je obrezal na desni roki. Ko ji je prišel brat na pomoč, ga je siroveč sunil v stegno in trebuch in ga jako nevarno ranil nakar je zbežal.

Pod vojico. V konjiškem okraju ni nič manj kot 75 visotočev »pod vejice«, kjer točijo kmetje svoje lanske vino po 52 do 56 vin. Trgatev obeta biti letos še bogatejša od lani, in ljudi skrbijo, kje bodo dobili zadostni posode.

Umrl je včeraj v deželni bolnišnici Jožef Križman iz Čateža, katerega je v nedeljo, kakor smo že poročali, doma po nesreči obstrlel Anton Bradač.

Šipo razbil je pri izloženem oknu g. Kasika v Židovski stezi predvčerajšnjem posestnik Ivan Železnikar. Ko je zložil drva na Dvornem nasipu in hotel voz obrniti, je levi vol zadel v šipo in jo razbil, ter napravil 75 K škode. Kasik je zavarovan.

Vihotapec. Danes ponoči se je v pritlično stanovanje v Krakovski ulici št. 35 skozi odprto okno vtihtal neki nočni gost. Ko ga je stranka začutila, je zopet skočil skozi okno in zbežal.

Izgubila je ga. Marija Martinškova črno, usnjato denarnico z manjšo vsoto denarja in poštним potrdilom.

Del godbe „Slovenske Filharmonije“ koncertira jutri v hotelu »Tivoli«. Začetek ob 5. popoldne. Vstop prost. Drugi oddelek pa igra pri popoldanski predstavi Elektroradiografa »Ideal« v hotelu pri »Maliču« od 5. naprej.

Uradne vesti. Pri okr. sodišču v Rogatecu ali pri kakem drugem sodišču je razpisano mesto uradnega sluga. Prosnje do 28. avgusta okrožnemu sodišču v Celju. — V konkuri je prišel trgovec Iv. Stökl v Starem trgu pri Ložu. — Javna dražba hiše št. 4 v Sp. Mladatičih, z gospodarskim poslopjem in nekaj polja, z zidanico in opuščnim vinogradom bo dne 3. septembra ob 11. uri dopoldne pri okrajnem sodišču v Mokronogu. Določena skupna vrednost znaša 11.006 K 62 v, najmanjši ponudki pa 7852 K. — Pod sodno skrbstvo so prišli radi umobola dr. Fr. Piki. bivši odvetnik v Postojni, Marija Klemenc na Malem Otoku 25, K. Tajhelj lesni rezbar v Postojni in Marijana Sprohar iz Čepna 20. — Izbris tvrdke. V zapisniku posameznih tvrdk je črtana tvrdka J. Kunčič, trgovina z usnjem in čevlarskimi potrebščinami radi opusta kupčije.

Razne stvari.

* **Radi pajčolana oslepela.** Kako nevarno je nositi pajčolan, posebno barvast, nam dokazuje nesreča, katere se je pripetila neki gđ. Martinovski v Petrogradu. Šla je na sprehod v deževnem vremenu, zakrita z barvastim pajčolanom. Ko se je vrnila domov, je začutila čez par ur hudo bolečino v očesih. Peklo jo je in skelelo, očesi sta naenkrat silno otekli in se pordečili. Obenem so se pridružile hude bolečine v glavi in tekom pol ure je popolnoma oslepela. Zdravnik, ki so ga takoj poklicali, je konstatiral hudo zastrupljenje vsled barve. Raztopila se je namreč v dežju barva pajčolana in zašla v oči. Odpeljali so deklo takoj v bolnico, kjer so izrekli strokovnjaki, da je le malo upanja, da bi ozdravela.

* **Neverjetni nasledek klerikalne vzgoje.** »Narodni Listy« poročajo: V občini Ratajih pri Olomucu je peljala pestunja malega sinčka bogatega kmeta v vozičku na sprehod. Slučajno se je oddaljila in v tistem trenutku je zdrčel voziček v bližnji ribnik. Otrok bi bil čisto gotovo utonil, da ga ni rešilo mlado dekle, ki je slučajno prišlo po cesti. Oče rešenega otroka je poklical dekle k sebi, pa kako se je začudila pogumna rešiteljica otroka, ko ji je mesto zahvale fanični klerikalec povedal to-le: »Ampak dekle, pa res ni bilo treba fanta iz vode vleči! Saj bi ne bil utonil. Veš, na vratu ima svetinjico, ki jo je sam papež blagoslovil. On bi ne bil utonil.« — Kakor je videti, so klerikaleci povsod enako zabiti, na Moravskem, kakor pri nas.

* **Cez 3 leta prijet tat.** V Gratkornu so zaprli delavca tamošnje papirnice Ivana Adelmara, ker je junija meseca l. 1906 vlomil v pisarno veletržca z lesom A. Wolfa v Weizu, in ukradel 2500 kron. Po vlovu je denar skril in se tako spretno zagovarjal, da so ga v par dneh izpustili. Letos pa se je hotel oženiti in si pri tej priliki nakupil toliko in tako dragih stvari, da je bilo jasno, da iz svojega ne zmore toliko. V opravičbo je pravil prijateljem, da je zadel neko dunajsko srečko. Na to opozorjena je začela žandarmerija stvar zasledovati, in ga slednjič privedla do priznanja. Dobili so pri njem še 1800 K. Pri aretaciji se je hotel Adelman ustreliti, kar mu je orožnik v zadnjem trenutku onemogočil. Oddali so ga sodišču.

* **Pomotoma odlikovan.** G. Bizet, skladatelj znane opere »Carmen«, je pomotoma dobil red častne legije. V zadnjih dneh pred prvo predstavo »Carmen« je bil umetnik jako razburjen, ker se je bal, da bo skladba propadla. Njegovi prijatelji so bili prepričani, da seveda ne bo odlikovan, če opera ne bo imela uspeha, pa so sklenili pridobiti mu odlikovanje še pred premiero. Poslali so k ministru deputacijo, ki je prošila za Bizeta križ častne legije. »Kdo je Bizet?« vpraša minister. »Velik umetnik, ki je napravil že mnogo lepih del«, je odgovoril vodja deputacije. »Katera dela?« »Eno najboljših je »l'Arlesienne«, eksceleuca.« »Ah — »l'Arlesienne!« odgovori minister, »to je izvrsten roman, z velikim veseljem sem ga čital. In tak umetnik še ni odlikovan? To moramo takoj napraviti.« Deputacija se je v začetku poslavlila in Bizet je dobil red za roman, ki ga ni spisal. Roman »l'Arlesienne« je spisal Alf. Daudet in najbrže minister ni vedel, da je Bizet zložil opero enakega imena.

* **iz knjige starec.** Razni učnjaki, ki so se zanimali za človeško starost in študiral način življenja izvanrednih starev, so zbrali svoje zapiske v celotno knjižico, ki nam podaja marsikaj zanimivega. Najstarejši med opisanimi je ustanovitelj staroslavne vladikovine Glasgow. Dočakal je 185 let. Takoj za njim pride neki Peter Zorsay. Angleški kmet Tomaž Parre je živel 152 let in imel 127 starega sina. V 101 letu je bil Tomaž kaznovan radi pregreška proti naravnosti in 120 let star se je oženil z neko vdovo, ki je bila z njim povsem zadovoljna. H. Jenkins, ki je umrl v Jorkshire v 170. letu starosti, je moral par dni pred smrtjo pričati pred sodiščem o neki stvari, ki se je vršila pred 140 leti. Ranocelnik Lotarinčan Politman je slavil svoj 140letni rojstni dan čvrtst in čil kot komaj marsikak petdesetletnik. Dan pred svojo smrtjo je operiral še svojo soprogo, ki je imela raka. Pri tem pa je v zabelekih opazka, da je bil od 25. leta vsak dan pijan. Kot pijanec je opisan tudi zdravnik Espagio v Garoni, ki je živel 112 let, kot pijanka, nerednica in posebna častika kave — katere je izpila vsak dan 40 čašic — pa El. Durieux, ki pa je kljub vsemu dosegla lepo starost 140 let. Sočasno sta živela pritlikavka Elsbet Walson, ki je bila komaj 70 cm visoka in velikan Jak. Donald, ki je meril 2 in pol m. Prva je dočakala 150, drugi 120 let. Kot zadnjega je opisal prof. Herman nekega angleškega kmeta, ki je umrl 160 let star, zapustil udovo in nebroj otrok, izmed katerih je bil pri njegovi smrti najstarejši star 103 leta, najmlajši pa 9.

* **»Poslajte mi takoj novega državnega kancelerja!«** Z brzojavko tega obsega je stal pred par dnevi v Lipskem na brzojavnem uradu eleganten gospod. Uradnik ni vedel, kaj naj počne s to čudno brzojavko, pa se je obrnil na svojega predstojnika. Ta je mislil, da je oddajalec brzojavke morda ušel iz blaznice in ga je vprašal, kaj naj čudne besede pomenijo. In elegantni gospod mu je odgovoril: »Stvar je čisto enostavna; jaz sem mimik Francois Rinoli iz »Krystallpalast« gledališča. Moj dobavitelj lasulj mi ima poslati lasuljo in brado novega drž. kancelerja; naročil sem to, ker hočem v svoj repertoar privzeti sedaj tudi Bethmanna-Hollwega.«

* **Konji in avtomobili v Parizu.** Pariška statistika vozil nam označuje značilno vpliv avtomobilov na konjski promet. Število konj se namreč proti rapidnemu naraščanju števila avtomobilov nenavadno hitro zmanjšuje. Leta 1895 je imelo mesto Pariz 87.181 konj, katero število je naraslo do l. 1900 na 98.284. L. 1899. so prišli v javni promet prvi moderni avtomobili. Od takrat je začelo število konj padati. Od leta 1900 se je skrčilo njihovo število za toliko, da jih je bilo lanske leto le še 79.460, torej je padlo v 8 letih za več kot preje zrastle v 15tih, medtem ko je zrastle število avtomobilov od l. 1899 ko jih je bilo v Parizu samo 288 v 8 letih na 7214, kar kaže ogromni napredek avtomobila kot modernega vozila, ki bo konja pri vožnji v razmerju z vsestranskim napredkom v velikih mestih kmalu popolnoma izpodrinil. Podobno se dogaja tudi v vseh ostalih večjih mestih, posebno pa v Londonu, kjer so zgradili v zadnjem času neko veliko prometno cesto, po kateri se sme vršiti ves prevoz edino le z avtomobili in motorji.

* **Plzensko pivo.** Neka pivovarna v Berlinu si je nadela ime »Plzenska pivovarna« in ga opravičevala s trditvijo, da pod imenom plzensko pivo ne razumemo le piva, ki ga vare v Plznu, marveč se s tem označi v obče neka posebna vrsta pive. Sodisce pa je na zahtevo plzenske pivovarne to trditev zavrnilo, in obsodilo pivovarno na izbris nepravilnega imena.

* **Grozen detomor.** V najpobožnejšem gnezdu klerikalne Bavarske v Itzingu se je dogodil v zadnjem času nečuv detomor. Neka dekla je skrivaj porojeno nezakonsko dete

razrezala z žepnim nožem na kose in jih posamezno pokopala v gnojni jami. Pred sodnijo je najprvo izpovedala, da jih je dala med hrano prašičem, nato pa priznala, da jih je pokopala.

Telefonska in brzojavna poročila.

Napredna zmaga v Krškem.

Krško, 29. julija. Pri občinskih volitvah se je bila ljuta bitka med napredno in klerikalno stranko. Klerikalc so se pripravljali na volitve že vse leto in so z vso gotovostjo upali, da bodo zmagali. Toda tudi naprednjaki niso držali križem rok, marveč so pridno delali. In uspeh ni izostal! Napredna stranka je zmagala na vsi črti. V tretjem razredu so naprednjaki dobili 83—94 glasov, klerikalc okrog 70. Pri včerajšnji volitvi v II razredu so napredni kandidati po 60 glasov, klerikalc jedva 4. Popolno zmago je zaključila današnje volitve v I razredu. Tudi v tej skupini so zmagali vsi napredni kandidati. Slava zavednim volilcem!

Kostanjevica, 29. julija. Sosedom Krčanom čestitajo na sijajni zmagi.

Kostanjeviški naprednjaki.

Napad na avstrijskega konzula.

Prizren, 29. julija. Neznanci so streljali pri Topojanskem mostu na avstrijskega podkonzula Oskarja Prochaska, ki pa ni bil ranjen. Oblast je odredila strogo preiskavo.

Splošna stavka na Angleškem.

London, 29. julija. Za splošno stavko je glasovalo 518.391 organiziranih delavcev, proti pa samo 62.960.

Revolucija na Španskem.

Berolin, 29. julija. Iz Madrida javljajo, da je ljudstvo včeraj izžigalo kralja Alfonza, ko se je vrnil iz San Sebastian.

Pariz, 29. julija. Položaj v Kataloniji je veleresen. Iz Madrida so poslali 7 polkov v Barcelono. Kolodvor je zasedlo vojaštvo in ga izoliralo od mesta. Iz Barcelone ni došlo v Madrid nobeno poročilo. Policija je udušila vse časopise. Uporniki so na ulicah zgradili barikade, napadli električno železnico ter prevrnili vse vozove. Civilni guverner je demisioniral. Vojaška oblast je izdala proglas na meščanstvo, naj 24 ur mirno ostane v hišah, da bo med tem lahko obračunala z uporniki.

Pariz 29. julija. Po vesteh iz Barcelone so tamkaj nemiri še vedno na dnevnem redu. Pri spopadu med vojniki in vporniki je bilo 11 oseb ubitih in veliko število ranjenih. Del vojaštva se je uprl, drugi niso hoteli na upornike streljati.

Madrid 29. julija. Dve križarki in več torpedovk je dobilo povelje, naj nemudoma odplujejo pred Barcelono.

Madrid 29. julija. V Rensu in Alkovilu je izbruhnil generalni štrajk. Množica je napadla in uplenila neki vlak. Vojniki so nanjo streljali. Za število mrtvecev se ne ve.

Madrid 29. julija. Po vladnih poročilih vlada povsodi razen v Barceloni splošen mir in red. V Barceloni je policija zajela več požigalcev in jih dala na mesto ustreliti.

Madrid 29. julija. Pri Melili so španske križarke zajele neko tujo ladjo, ki je imela na krovu orožje in streljivo, namenjeno za Kabile.

Gospodarstvo.

— **Eksport mesa in mesnega blaga v Švico.** Firme, ki so zainteresirane na eksportu mesa in mesnega blaga v Švico, dobe v pisarni trgovske in obrtniške zbornice važna pojasnila o tem, kako je postopati ob uvozu mesa in mesnega blaga v Švico.

— **Novi državnoželezniški tovrni tarif.** Obenem s preuredbo splošnega državnoželezniškega tovrnega tarifa bodo preuredili tudi krajevne tarife za pomnoženo omrežje državnih železnic. Vse državne proge zabeležile se bodo po postajah v posebnem kilometerskem kazalu, katero bo razdeljeno v 3 skupine. Pod skupino A, osrednje ozemlje, pridejo tarife za postaje na Češkem, Moravskem, Šleskem in Nižje Avstrijskem, pod skupino B, jugovzhodno ozemlje, Gor. Avstrijsko, Štajersko, Koroško, Kranjsko, Primorje, Tirolsko, in pod skupino C, severovzhodno ozemlje, ostale avstrijske dežele. Razdalja med postajami in zaznam izjemnih tarifov. V krajevnem tarifu bo tudi posebni oddelek za ozkotirne železnice. Končno bo tarifu pridejan zaznam vseh avstrijskih postaj z zemljevidi in navodilom vsako poljubno postajo hitro in lahko poiskati.

Kufeke
Za otroke
Prve avtoritete
in odrasle
Črevesnemu katarju itd.

Iavid g. dr. J. Altmanna
ženskega in otroškega zdravnika
na Dunaju.
Serravallovo kina vino s železom
sem že opetovano priporočil v svoji
praksi in vedno dosegel dobre uspehe,
celo v slučajih, ko so bila druga sred-
stva za železo brez uspeha
Na Dunaju, 7. okt. 1909.
Dr. J. Altmann.

Ustna voda
„EUODIN“
Specijalite za kadičce.
4813 Glavna zaloga tekarna 32
Ul. pl. Trnkoczy v Ljubljani.

Proti prahajem, luskinam
in izpadanju las
deluje najboljša priznana
Tanno-chinin tinktura
za lase

katera okrepa lase, odstranjuje
luske in preprečuje izpadanje las.
1 steklenica z navodilom 1 krono.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot
dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil,
medic. mil, medicinal vin, specijali-
tet, najfinjših parumov, kirurških
orodij, svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani Resljeva cesta št. 1.
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega
jubil. mostu. 19 20

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 28. julija 1909

Pšenica	za oktober 1909	za 50 kg K	1366
Rž	za okt. 1909	za 50 kg K	994
Koruz	za maj 1910	za 50 kg K	710
Oves	za okt. 1909	za 50 kg K	766

Effekt v 5 vin. višje

Meteorološko poročilo.
Vidna na morjem 3007. Srednji vršni tlak 736.0 mm

Julija	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
28.	9. av.	730.4	22.0	sl. zahod	jasno
29.	7. aj.	734.5	14.7	sl. jzh.	"
"	2. pop.	735.1	26.8	sl. jug	"

Srednja včerajšnja temperatura 22.2,
norm. 19.9. Padavina v 24 urah 1.0 mm.
Ponoči močno bliskanje z viharjem.

Dragotina Drnovška
rudniškega računovodja

po kratki mučni bolezni v 39. letu
svoje starosti, danes popoldne ob
2. v boljše življenje
Pogreb prednega rajnika boče
v petek, 28. t. m. ob 9. uri dopol-
odne iz hiše žalosti na tukajšnje po-
kopališče.
Sv. maše zadušnice se bodo
brale v več cerkvah.
V Siveriču, 26. julija 1909.

Režika Drnovšek roj. Vornik, so-
proga. — **Pavla, Zinka, Mici,** otro-
ci — **Josip Drnovšek,** oče. — **Josip**
Drnovšek, brat — **Malika** in
Štefana, sestre. 2789

2—4 krone na dan
stalnega zaslužka.
Iščemo za prevzete pletenega blaga
osobe, ki bi na našem stroju delale
doma za naše podjetje. Pred-
znanja ni treba. Pouk zastoj. Od-
daljenost ni zapreka. Z majhnimi
nabavnimi stroški gotova ekol-
stenca. Pismeno jamstvo za stalni
zaslužek. Lahko in ugodno delo ob
vsakem položaju. Zahtevajte vse-
takor naš prospekt. 650 28
Domača Industrija trikotaže,
Zagreb, ilica 98/13.
Naša zastopnica v Ljubljani je
gospa Ivanka Murmayer, Sv.
Petra nasip št. 67.

Trgovski pomočnik
Spetih, s lipo plavo, poročljiv in
pisarno, se sprejme takoj pri g.
Ant. Jelenku, rastlinske destilacije
v Logatcu. 2764—3

Brivski pomočnik
se sprejme takoj pri P. Domžanu
v Ljubljani. 2782—2

lokal
kupi se tudi **konj.**
Vpraša se pri gospodarju na Tr-
žaški cesti št. 8. 2762—3

Učenko
za prodajalno z mešaním blagom,
krepko, zdravo, s primerno izobrazbo,
lito za takojšnji nastop v eni ali
Arko, urgovce, Somožce. 2739—3

tapetniški pomočnik
vaje vseh sadevskih del, dobi takoj
trajnega posla.
Več pove upravnistvo „Sloven-
skega Naroda“. 2792

Opomin.
Opozarjam slav. občinstvo, da
potnik **Emil Markič** ne sme pod ni-
kakimi pogoji več za mene sprejemati
denar, ker za nobeno nastalo difrenco
nisem odgovoren. 2793

Hiša
na Bregu št. 14 v Ljubljani
je napredaj pod jako ugodnimi po-
goji.
Nat. nčnejše informacije daje g.
dr. Josip Furjan, odvetnik v Ljub-
ljani. 2791—1

C. kr. avstrijske državne železnice.
Izvlaček iz voznega reda.
Veljaven od 1. maja 1909.

Odhod iz Ljubljane (juž. žel.)
7:03 zjutraj. Osební vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak (čez
Podrožico), Celovec.
7:25 zjutraj. Osební vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9:26 popoldne. Osební vlak v smeri: Jese-
nice, Beljak (čez Podrožico), Celovec, Prago,
Draždane, Berlin.
11:40 popoldne. Osební vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak (čez
Podrožico), Celovec.
3:32 popoldne. Osební vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
5:28 popoldne. Osební vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak (čez
Podrožico), Celovec.
6:23 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak (čez Podrožico),
Celovec, Prago, Draždane, Berlin.
7:40 zvečer. Osební vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9. ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice,
Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drž. žel.,
Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, juž. žel., (čez
Podrožico), Prago, Draždane, Berlin.
9:42 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice,
Trbič, Gorica, drž. žel., Trst, c. kr. drž.
žel., (od 30. maja le ob nedeljah in praz-
nikih na progi Ljubljana juž. žel.-Trbič, od
1. julija na progi Ljubljana juž. žel., —
Jesenice vsak dan).

Odhod iz Ljubljane (državne železnice):
7:28 zjutraj: Osební vlak v Kamnik.
2:05 popoldne: Osební vlak v Kamnik.
7:10 zvečer: Osební vlak v Kamnik.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

stanovanje
v 1. nadstropju, s 4 sobami, kopal-
nico in pritliklinami, se odda s 1.
novembrom na Miklošičevi cesti
št. 24. 2719—3
Poisve se v odvetoški pisarni
dr. V. Krizanca v Ljubljani.

V restavraciji „Bobenček“
na Glincab
v nedeljo, dne 1. avgusta
velik
KONCERT
na senčnatem vrtu.
Začetek ob 4. pop. Vstop prost.
Vstop na godala.
V slučaju neugodnega vremena se vrši
koncert v gostilniških prostorih.
M. RUS
bivša gostilničarka na Drenikovem vrtu.

Združeni čevljarji
v Ljubljani
zadruga za skupni nakup in skupno
prodajo izdelkov
registrirana zadruga s omeji. zavezo
vabi na
izredni občni zbor
za leto 1908
ki boče

v torek, dne 2. avgusta
ob 7. zvečer
v **Meščanski pivnici**
Sv. Petra cesta v Ljubljani.
Dnevni red:
1. Nagovor in poročilo načelnika.
2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega
zboru.
3. Poročilo o letnem zaključku.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Potrjenje letnega računa.
6. Volitev načelnika.
7. Volitev nadzorstva.
8. Razgovor o čistem dobičku.
9. Raznoterost.
V Ljubljani, 29. julija 1909.

2 skladišči, hlev z
ovoriščem in šupo
— se daje takoj v najem —
Več se poisve na Zaloški cesti
št. 37. 2711—3
Preda se pod ugodnimi pogoji in za
nisko ceno

enonadstropna hiša
na Solu pri Ljubljani, Poljska
cesta št. 20. 2596—9
Poisve se v pisarni dr. Frana
Petka, odvetoška v Ljubljani, Stari
trg št. 30.
Isurjena, ljubljanskemu občinstvu
znana oseba, išče v Ljubljani v
najem

gostilno
ali prester (tudi klet) za vinotoč.
Ponudbe pod „vinotoč“ na uprav.
„Slov. Naroda“. 2793—1

Dr. Iv. Geiger
ne ordinira
do 17. avgusta t. l.

Ceno posteljno perje
najamčeno novo in brez prahu, kilo si-
vega perja, puljenega K 140 in boljšega
K 240; kilo polbelega perja, puljenega K 4—,
kilo boljšega belega perja puljenega K 6—,
prima belega perja, kakor puh K 8—, kilo
veleprima napol puha, belega K 10—; kilo
napol maha, sivega K 52, kilo puha sivega
K 6— in K 8—, kilo puha sivega K 10—,
kilo prsnega puha K 12—.

Narejene postelje
iz gostonitega rdečega, višnjevega, rumenega
ali belega inleta (nankinga), pernica, velikost
170×116 cm z 2 zglavnicama, te dve 80×58
cm, zadosti napolnjeno, z novim, sivim,
očičenim, košatim in stanovitim perjem
K 16—, napol maha K 20—, maha K 24—,
pernica sama K 9—, 12—, 14—, 16—,
zglavnica K 3—, 350, 4— razpošilja po
povzetju, zavojnina posebej, tvornica za
posteljno perje 1594—15

Antoni Polednak
Graz, Mariabühlstrasse 11 E.

MUISOL
tvrdke Bergmann & dr., Dečin
na L. je in ostane najboljše vseh
modernih barvil za lase in se
dobiva za pobarvanje v svetlo,
rjavo in črno steklenica po
K 250 pri
O. Fettich-Frankheimu
v Ljubljani.

Prost ogled
do 1. avgusta t. l. Prodaja pod ceno.
Več vrst platnenega blaga, prtov, prtčev,
žepnih robcev, kravat, švicarskih vezil, no-
gavic in perila.
Prilika je zelo ugodna. Samo proti takojšnjemu plačilu.
Anton Šarc 2398—15
Sv. Petra cesta šte. 8 v Ljubljani.
Izdelovanje perila in oprem za neveste

Trgovski učenec
star 15 let, zmožen slov., nem. in italijan-
skega jezika, ki ima nametle do trgovine
Trgovski pomočnik
20 let star, dobro izučen manufakturne in
mešane stroke, želita službe najraje kje v
mestu ali v večjem kraju na deželi 2786
Naslov pove upravnistvo „Sl. Naroda“

Dva
čevljarska pomočnika
enega za boljše in enega za mešano
delo, sprejme takoj Ivan Šober v
Školji-Losi. 2775—2

Sprotna
knjigovodkinja
vešča slovenskega in nemškega, event.
italijanskega jezika v govoru in pisavi
se išče za večjo en gros trgovino
v Gradcu. 2787—1
Ponudbe v nemškem jeziku z na-
vedbo plače ter prepisi izpričeval pod
„S. K. 4015“ na uprav. „Sl. Naroda“.

Pristen dober
brinjevec
se dobi pri 452—17
L. SEBENIKU v Spod. Šiški.
Vinske sode
iz hrastovega lesa, in sicer:
30 kemadov od 6 do 8 hektu
10 " " " 15 " 18 "
1 komad za 30 hektu
1 " " 50 "
1 " " 60 "
oddaja po primerni ceni
M. Rosner in drug
veležanljarna slivovke, tropi-
novca, drožnika in brinjevca v
Ljubljani.

Prodajalna
na Jurčičevem trgu 3
se da s 1. avgustom t. l.
z vso opravo vred
v najem.
Ponudbe na upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Del. glavnica K 3.000.000. Stritarjevo ulico št. 2. Rezervni fond K 300.000.
Podružnica v Spiljetu. Podružnica v Celovcu. Podružnica v Trstu. 14—85
sprejema vloge na knjižico in na tekoči račun ter jih obračuna od dne vloge po čistih
4 1/2 %
Zapuže in prodaja stroške in vrednostne papirje vseh vrst po današnem kursu.